

§ 9. W miarę potrzeby placówki, o których mowa w § 3, organizują i zapewniają kontakty personelu z rodzinami osób uzależnionych.

§ 10. 1. Do pododdziału detoksykacyjnego w zakładzie kieruje się osoby uzależnione będące w stanie zatrucia lub z zespołem odstawiennym, wymagające intensywnego leczenia odtruwającego.

2. O skierowaniu tymczasowo aresztowanego do pododdziału detoksykacyjnego zakładu zawiadamia się organ, do którego dyspozycji tymczasowo aresztowany pozostaje.

3. W wypadkach wyjątkowych, wymagających natychmiastowego leczenia odtruwającego tymczasowo aresztowanego, organ, o którym mowa w ust. 2, może na wniosek lekarza — w uzgodnieniu z dyrektorem właściwego szpitala prowadzonego przez służbę zdrowia więziennictwa — kierować bezpośrednio osobę uzależnioną do pododdziału detoksykacyjnego.

4. Do oddziałów lub pododdziałów specjalnych w zakładach kieruje się osoby uzależnione nie wymagające leczenia odtruwającego.

5. Skierowanie tymczasowo aresztowanego na rehabilitację i resocjalizację do oddziału lub pododdziału specjalnego następuje za zgodą organu, do którego dyspozycji tymczasowo aresztowany pozostaje.

§ 11. 1. Pododdział detoksykacyjny oraz pododdział specjalny w zakładzie tworzy i znosi oraz ustala ich organizację dyrektor Centralnego Zarządu Zakładów Karnych na wniosek dyrektora okręgowego zarządu zakładów karnych.

2. Oddział specjalny tworzy się i znosi na zasadach określonych odrębnymi przepisami.

3. Personel penitencjarny zakładu, współpracujący z personelem pododdziału detoksykacyjnego lub oddziału i pododdziału specjalnego, powinien być przeszkolony w zakresie zapobiegania narkomanii.

4. Główny lekarz wojewódzki, właściwy ze względu na położenie zakładów, powinien udzielać pododdziałom detoksykacyjnym i oddziałom specjalnym pomocy w zatrudnianiu personelu specjalistycznego oraz konsultacji w zakresie leczenia i rehabilitacji osób uzależnionych.

§ 12. 1. Osobom uzależnionym, objętym leczeniem, rehabilitacją i resocjalizacją w zakładach, zapewnia się zatrudnienie, umożliwiające kontynuowanie zastosowanego wobec nich postępowania. Rodzaj zatrudnienia ustala się w porozumieniu z kierownikiem oddziału lub pododdziału specjalnego.

2. Naczelnik zakładu, na wniosek lub po zasięgnięciu opinii personelu specjalistycznego, może dokonać odstępstw od zasad regulaminu wykonywania kary pozbawienia wolności, w granicach niezbędnych dla ułatwienia procesu leczenia, rehabilitacji i resocjalizacji oraz w granicach koniecznych dla uniemożliwienia osobom uzależnionym dostępu do środków odurzających lub psychotropowych.

3. Naczelnik zakładu ustala regulamin i porządek oddziału lub pododdziału specjalnego po zasięgnięciu opinii kierownika oddziału lub pododdziału specjalnego.

§ 13. Placówki, o których mowa w § 3, zwracają się do zakładu leczniczego, który uprzednio prowadził leczenie osoby uzależnionej, o udzielenie szczegółowych informacji, dotyczących przebiegu tego leczenia oraz rehabilitacji, readaptacji, a także resocjalizacji. Informacje te powinny być nadesłane niezwłocznie.

§ 14. O przebiegu leczenia, rehabilitacji i resocjalizacji prowadzonych w zakładzie oraz o terminie zwolnienia osoby uzależnionej z tego zakładu i potrzebie objęcia jej dalszym leczeniem oddział i pododdział specjalny zawiadamia odpowiedni zakład społecznej służby zdrowia, właściwy ze względu na miejsce zamieszkania osoby uzależnionej — w terminie 14 dni przed przewidzianym zwolnieniem, a jeżeli nie można przewidzieć dnia zwolnienia — niezwłocznie po zwolnieniu.

§ 15. W zakresie leczenia, rehabilitacji i resocjalizacji oddziały i pododdziały specjalne współdziałają z organami i instytucjami państwowymi oraz organizacjami społecznymi, a zwłaszcza zajmującymi się zapobieganiem narkomanii.

§ 16. Szkolenie i doskonalenie zawodowe personelu pododdziałów detoksykacyjnych, oddziałów i pododdziałów specjalnych, jak również współdziałającego z nimi personelu penitencjarnego zakładów w zakresie leczenia, rehabilitacji i resocjalizacji organizuje służba zdrowia więziennictwa przy współdziałaniu właściwych organów i instytucji państwowych oraz organizacji społecznych.

§ 17. Dokumentację i sprawozdawczość statystyczną dotyczącą osób uzależnionych prowadzi się w pododdziałach detoksykacyjnych oraz w oddziałach i pododdziałach specjalnych na zasadach obowiązujących w zakładach społecznej służby zdrowia; adnotacji dotyczących tego leczenia dokonuje się w indywidualnej dokumentacji lekarskiej osób uzależnionych, prowadzonej przez służbę zdrowia więziennictwa.

§ 18. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: w z. T. Skóra

188

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 16 lipca 1985 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie określenia państwowych biur notarialnych prowadzących księgi wieczyste oraz obszarów ich właściwości miejscowej.

Na podstawie art. 58 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (Dz. U. Nr 19, poz. 147) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 27 grudnia 1984 r. w sprawie określenia państwowych biur notarialnych prowadzących księgi wieczyste

oraz obszarów ich właściwości miejscowej (Dz. U. Nr 60, poz. 311) wprowadza się w § 1 następujące zmiany:

1) w pkt 14:

- a) po lit. e) dodaje się nową literę f) w brzmieniu:
„f) w Jastrzębiu-Zdroju — dla miasta Jastrzębie-Zdrój oraz gmin Pawłowice i Zebrydowice,”
- b) dotychczasowe litery od f) do r) oznacza się odpowiednio jako litery g) do s),
- c) lit. m) otrzymuje brzmienie:
„m) w Rybniku — dla miast: Knurów, Leszczyny, Rybnik i Żory oraz gmin: Gaszowice, Giera-

towice, Godów, Leszczyny, Lyski, Mszana, Suszec i Świerklany,”;

2) w pkt 41 lit. f) otrzymuje brzmienie:

„f) w Swinoujściu — dla miast: Kamień Pomorski, Międzyzdroje, Swinoujście i Wolin oraz gmin: Dziwnów, Gołczewo, Kamień Pomorski, Międzyzdroje, Świerzno i Wolin,”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *L. Domeracki*

189

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA — KIEROWNIKA URZĘDU GOSPODARKI MORSKIEJ

z dnia 20 lipca 1985 r.

w sprawie ochrony rybołówstwa na Zalewie Wiślanym.

Na podstawie art. 24 ustawy z dnia 21 maja 1963 r. o rybołówstwie morskim (Dz. U. Nr 22, poz. 115, z 1970 r. Nr 3, poz. 14 i z 1977 r. Nr 37, poz. 163) oraz w związku z art. 1 ust. 2 i art. 93 ustawy z dnia 31 stycznia 1980 r. o ochronie i kształtowaniu środowiska (Dz. U. Nr 3, poz. 6 i z 1983 r. Nr 44, poz. 201) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się do rybołówstwa wykonywanego na Zalewie Wiślanym.

§ 2. 1. Zabrania się połowu ryb w strefie przybrzeżnej Zalewu Wiślanego w okresie od dnia 20 kwietnia do dnia 10 czerwca w odległości 500 m od twardej roślinności, a tam gdzie jej nie ma — w odległości 1000 m od brzegu.

2. W okresie ochronnym na obszarze wymienionym w ust. 1 zezwala się jedynie na odlów węgorza (*Anguilla anguilla* L.) i śledzia (*Clupea harengus* L.) zestawami żaków węgorzowych i niewodami stawnymi.

§ 3. Zabrania się połowu:

- 1) jesiotra (*Acipenser sturio* L.), parposza (*Alosa fallax* Lac.) i szczupaka (*Esox lucius* L.) — w ciągu całego roku,
- 2) łososia (*Salmo salar* L.), troci (*Salmo trutta* L.) — w okresie od dnia 1 września do dnia 31 stycznia,
- 3) sandacza (*Lucioperca lucioperca* L.), leszcza (*Abramis brama* L.) — w okresie od dnia 20 kwietnia do dnia 10 czerwca.

§ 4. 1. Zabrania się:

- 1) połowu ryb narzędziami trałującymi wszelkiego rodzaju, z wyjątkiem niewodów dobrzeżnych,
- 2) używania do połowu ryb środków wybuchowych i trujących, broni palnej, ościeni i innych narzędzi kłujących, z wyjątkiem sznurów hakowych i haczyka wędki.
- 3) budowania urządzeń zagradzających koryta rzek, strumieni i kanałów łączących jeziora i zatoki z właściwymi zbiornikami wodnymi oraz pomiędzy sobą,

- 4) ustawiania niewodów, sieci stawnych i zestawów żakowych w szachownicę oraz ustawiania pomiędzy nimi innych narzędzi połowowych,
- 5) wystawiania sieci stawnych o długości przekraczającej 200 m, z tym że odległości boczne pomiędzy sieciami powinny wynosić co najmniej 200 m, a odległości frontalne co najmniej 500 m,
- 6) wystawiania żaków inaczej niż w linii prostej, o długości przekraczającej 120 m, szerokości 15 m, z tym że odległości boczne pomiędzy takimi zestawami powinny wynosić co najmniej 120 m, a odległości frontalne co najmniej 500 m,
- 7) stosowania w sprzęcie haczykowym dżdżownic jako przynęty.

2. Upoważnia się Urząd Morski w Gdyni do ustalania innej niż określona w ust. 1 pkt 6 odległości frontальной pomiędzy zestawami żaków. Dopuszcza się w określonym przez Urząd Morski w Gdyni terminie intensywne połowy śledzia, ze stosowaniem dodatkowych żaków, pod warunkiem zachowania wymaganych wielkości zestawów oraz wymaganych odległości między nimi.

§ 5. 1. Ustanawia się minimalne wymiary oczek w narzędziach połowowych w milimetrach:

Nazwa narzędzi połowowych	Matnia kutel	Część przejściowa	Skrzydło
Niewodny dobrzeżny sandaczowo-leszczowe	36	38	42
Niewody stawne śledziowe	16	16	28
Żaki i mieroże węgorzowe	16	—	20

2. Długość każdej części przejściowej w niewodach dobrzeżnych nie powinna przekraczać jednej trzeciej odpowiedniego skrzydła.